

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринков. ч. 10, II. пом.
Канто пошт. шалн. 143.322.
Адреса для телеграм:
«Діло», Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячний в краю 4.50 зод.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 70 фл. фр.,
Італії 7.50 літ., Німеччині 7.50 літ.,
Швейцарії 3 шв. фр., Чехо-
словаччині 30 к. ч., Румунії 150
лей, Болгарії 7.50 літ., Австрії
7.50 літ. — Зміна адреси 1 зод.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друківні: 29-24.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Передвиборчий крутіж.

Львів, 4 січня 1928.

В 1922 р. під диктаторським на-
тиском тав. закордонного центру
галицькі українці постановили не
брати участі у виборах до поль-
ських законодавчих установ. Ту по-
станову — без огляду на її доціль-
ність — здійснило українське гро-
мадянство справді з подиву гідною
однотунністю, переносячи на собі
нечуванний тягар важких пересліду-
вань. Виборчою акцією, себ-то ви-
борчою абстиненцією, кермувала
тоді трудова партія, попереднича
Українського Нац.-Демокр. Обед-
нання. Звід загально-національної
солідарності вилонилися тоді лише
двіжко упечені хлібоїди і не менше
смілі комуністи. Всі інші українські
партії солідарно перевели виборчу
абстиненцію.

В р. 1927 всі українські політичні
партії постановили взяти участь у
виборах до польських законодав-
чих установ. Є ще друга сторона по-
літичної активності, сторона пози-
тивна. Ясно, що переведення вибор-
чої активності в позитивному дусі,
по лінії виконання своїх громадян-
ських прав, є без порівняння краще,
як здійснювання виборчої абстинен-
ції, себ-то у створених умовах не-
гативної активності. Здавалосьби,
що виборча активність буде ще у-
текшена такою самою солідарністю,
такою самою однотунністю, яка
панувала в р. 1922.

На жаль, рік 1927, а радше 1928,
є львівською вислідною, є консе-
квенцією року 1922. Тодішня абсти-
ненція солідарності зродила тепе-
рішню активну розпорошеність. На
протязі п'яти літ ішла приспішена
диференціяція українського грома-
дянства. Висловом її були політи-
чні „верхах“, в Українському Союмо-
му Клубі, і в низах, серед грома-
дянства. Під впливом посторонніх
чинників, а часто й за їх активною
спонукою, як не наказом, почали
поставати й коалідуватися все
нові партії. Українське громадян-
ство найшлося під двома тиском
одного боку партій і групи зліди
соціальної лівиці, що аккомоду-
ються до світогляду і соціального
устрою на Сході, з другого боку на-
емні гуртки політичних формалів,
що є висловом тенденцій найближ-
чого Заходу до нас. Перша група
є репрезентована чистою і настро-
єво-спекулянтською соціальною лі-
вицею — від комуністів починаючи,
через сель-робів і тав. партію пра-
ці кінчаючи. Друга група є заступ-
лена ріжкошерстою збираним
„жж“ в не менше широкому діапазо-
ні: від унісвини (даніловичівської
слабоїдщини), через горемінішчи-
ну (оскіаківська погребовщина), т.
я. „всестанову монархічну органі-
зацію“ до „послідовних націоналі-
стів“ з „Української Ниви“. На межі
між цими двома екстремами зупи-
нилася недавно зроджена „ради-
кальна лівиця“ або неотрильов-
щина.

Обі ці групи, незвичайно розтяж-
кі, з розпростертими раменами на
схід і на захід, все таки виявляють
заосередні тенденції, напружуючи
всю силу на національно-само-
стійницький центр, репрезентован-
ий Українським Нац.-Демокр. Об-
єднанням, соціалістами-радикалами,
останніми доміньом „Сель-Сою-
зу“ й дрібними останками розпоро-
шеної соціал-демократії. Змаганням
відосередніх груп є в концентрич-
ному наступі розложити україн-
ський національно-самостійницький
центр. Це одно їх обєднує, хоч
зрештою все інше розєднує. А опо-
рою українського життя, носієм у-
країнських змагань, творцем націо-
нальних вартостей, будівничим на-
родної економіки є саме цей центр.

На основі аналізу нашого націо-
нально-політичного життя і беручи
на увагу вплив посторонніх чин-
ників на деякі громадські відомі,
можна було робити львівні висно-
вки, що виборча акція піде трьома
зазначеними шляхами. З огляду на
розклад і диференціяцію, яка про-
явилася в останніх п'яти літах, про
солідарний виборчий виступ не
можна було вже думати — навіть
в обємі 1922 р. Розходження і роз-
біжності між національним центром
і частиною теперішньої соціальної
лівиці зайшли вже за далеко. Ясно,
що коли не можна було порозумі-
тися в такій неспівітній справі, як
допомога жертвам повені, то тин-
більше даремними були б заходи в
справі одноголічного виборчого фрон-
ту. Та були всі дані сподіватися, що
дійде до спільного виборчого ви-
ступу щонайменше національного
центру. В тому напрямі Українське
Нац.-Демокр. Обєднання звернуло-
ся з відповідними пропозиціями до
соц.-радикалів, „Сель-Союзу“ і о-
станків соц.-демократії. Тим спосо-
бом Обєднання, як уже нераз, так
і тепер дає доказ, що національна
єдність не є у нього пустим звуком,
що Обєднання готує навіть до да-
лекойдуючих партійних жертв, що-
би втримати один національний
фронт. Зовсім природно, що голо-
вна увага Обєднання була звернена
на соц.-радикалів, як на найсильні-
шу і найповажнішу з дрібних партій
національного центру.

На жаль, всі заходи Обєднання
не дали ніяких реальних наслідків.
Добрий волі Обєднання соц.-радика-
ли протиставили премедитаційно
аду волю, превенційно острязваючи
у внутрішньо-партійній справі Об-
єднання, висувуючи на перший план
друго-і третьорядні питання, доба-
чуючи скалку в оці ближнього, а не
добачуючи поділу у своїм власнім
оці.

Через негативне і незріле стано-
вище соц.-радикалів та львівсько-
семеїні амбіції „Сель-Союзу“ спіль-
ний виборчий виступ національного
центру є погребаний. Виборча ди-
ференціяція відбувається далі, на-
волючи жак на кожну людину з по-
чуттям відповідальності. Вже сьо-
годні можемо менш-більш сподіватися
виставлення таких виборчих ліст:
Українського Нац.-Демокр. Об-
єднання, безобличного бльоку соц.-
радикалів, унєстів й останків соц.-
демократії, Сель-Робу (б. більшо-
сти „Сель-Союзу“), Сель-Робу-Лі-
виці, КПЗУ, Сель-Союзу (братів Ва-
сичуків), групи „Української Ни-
ви“ („самостійно“ або у вєвідєському
волинському бльоку), „радикаль-
ної-лівиці“ д-ра Трила, хлібоїдів
всіх покріт, москвофільського
бльоку в Галичині і „Русск-ого Нар.
Обєднення“ (на Волині, Холмищині
і Білорусі) і православно-митропо-
личного бльоку. Вже отсе принагідне
вчислення зарисованих виборчих
ліст перевищує одну десятку. Ко-
либ в дальшому розвитку виборчої
акції прийшло навіть до частинної
консолідації між „спорідненими“
партіями і „ячейками“, то без сум-
ніву на їх місці постануть нові, сві-
жі. Серед такої безпощадної бо-
ротьби всіх проти всіх можна уяви-
ти собі рівень виборчої агітації. За-
мість підтягати на вищий шабель
розуміння важких громадянських
обовязків, ми будемо свідками не-
бувалої мишодраївки, дальшого
обнижжування громадської моралі,
вибування неперєбірчивої демагогії.
А треба мати на увазі, що крім під-
ставних наємних груп поляки (жж:
Ха. Стор., непєсїдї і санація) теж
будуть всіма засобами конкувати
о українські голоси.

Виборчий крутіж заповідається
дуже сумно. Ясно, що така велика
кількість найріжководніших ліст
виставить безліч прогалин і пропа-
стей, в яких потахне кілька украї-
нських мандатів, не говорячи вже
про вартість здобутих.

Але ми віримо в здоровий ін-
стинкт народу. Віримо, що він од-
нозгідною постановою у виборчий ак-
ції не лише протиставить розклад-
довий хлібоїдщини і рабському мо-
сквофільству, але й розпорошено-
сти і недовостачі почуття відповідаль-
ності на „верхах“. Віримо, що в
днях проби, а днях прояви своєї ви-
сокої національної і громадянської
свідомості наш народ обєднєється
біля Українського Нац.-Демокр. Об-
єднання, як носія і виразника всена-
ціональних змагань.

Чи Європа полівіє?

Французькі вибори і оптимізм дипломата.

Новий рік позначиться в європей-
ській політиці цілою низкою вибо-
рів, що можуть мати рішавчий
вплив на міжнародні взаємини. Та-
кої думки є бодай провідник фран-
цузьких соціалістів, Поль Бонкур,
один із найближчих співробітників
Бріана і автор першого міжнарод-
ного протоколу щодо роззброєн-

ня. Ось кілька його думок у зв'язку
із новими перспективами політики:
„Вибори до французького парла-
менту, призначені на май пінуть
серію таких-же виборів: у Німеччи-
ні, Англії, Бельгії. Вони можуть за-
важити на тих, що прийдуть після
них. Вони повинні принести пере-
могу лівим партіям, себто демокра-

Pr. 441/27. Sąd okręgowy karny we Lwo-
wie postanowił na posiedzeniu niejawnem
po wysłuchaniu Prokuratora przy tymże Sa-
dzie: a) zatwierdzić po myśli przepisu z
art. 76-go rozporządzenia Prezydenta Rz-
eczypospolitej z dnia 10. maja 1927 Nr. 393
§5 Osup; dokonane dnia 26. grudnia 1927
przez Dyrektora Policji we Lwowie zajęcie
czasopisma „Dilo“ Nr. 289 z dnia 27. gru-
dnia 1927. a powodem są zamieszczone w
tem czasopiśmie artykuły p. t. „Admini-
stracja w sprawie...“ i „Kwestja polityczna...“

mienna zbieralni zaburzenia spokojności pu-
blicznej z § 63 a) uk. bi wyrok po myśli
przepisu z art. 77 cytowanego rozporządze-
nia zakaz dalszego rozpowszechniania tego
pisma drukowanego. Zrazem wydało nie
odpowiedzialnemu redaktorowi tego czas-
opisma nakaz, by odczerzenie niniejszej
mieszcł bezplatnie w najbliższym numerze
i to na pierwszjej stronie pod rygorem za-
stępstwa przewidzianych w art. 60 tegoż roz-
porządzenia — Łódź, dn. 31. grudnia
1927.

160 ЛІТРА Рекламног
мєдї
до пїтїтї.

Кребс — Патона

Ваторія 7. Личаківська 2.
Поручас всілямі алїкологїчнїмї калїтїм.

тичним. Це зміцнить мировий на-
стрій в Європі, бо демократи засту-
пають кляси ворожі війни. Та це
неможливе як довго і в інших кра-
їнах не переможе при виборах та
сама течія.

Французькі вибори йтнуть під
анакон: за мир і проти нього. Не
за мир абстрактний, майбутній, а
реальний, теперішній, як за нього
бореться такий його речник, як
Бріан. Май 1924 р. є доказом, що
можна зробити для миру, коли у
Франції та Англії стоять одночасно
при владі ліві партії; тоді перевели
німецько-франц. порозуміння, дія
Доза та перший протокол про роз-
зброєння в Женєві.

Сама дипломатія не є сиді до-
битись миру. Вона мусить мати за
собою мирно настроєні народи та
бути їх висловом. Світовий мир
можна осигнати тільки поступово-
міжнародною співпрацею, щоб
зміцнити гарантії, встановлені при-
ціпками в Льокарно та міжнародним
законодавством.

Французи у загальній масі на-
строєні мирно та по республікан-
ському. Вони не є чужі до на-
ємні численних партій. Ніодна партія
не може рахувати на більшість
у парламенті. Тому вже нині всі во-
ни повинні думати про ті пункти
порозуміння, завдяки яким вони
зможуть працювати.

Ліві партії, що йдуть у Франції
до виборів, можуть порозумітися на
грунті маніфесту професійних сою-
зів, який зясовує найбільше основ-
не домагання: ним є реформа доте-
перішнього законодавства, що не
відповідає більше духові модерної
промислової держави. Суть цієї
державної реформи в тому, щоб
державна не була в своїй репрезен-
тації слабша ніж великі промислові
трести та каргалі, щоб влада мо-
гла мати справжній авторитет як за-
сади волі широких мас і щоб при
помочі законодавчих органів уся
державна могла виявляти якнайбіль-
ше живучих господарських і про-
мислових сна.

Стільки впливовий французький
дипломат. Його оптимізм, як ба-
чимо, великий. Якщо бодай полови-
на із його надій здійсниться, то в
тоді вже 1928 р. не стоїть під
знаком побижжючого Марса, а
якого всі бупім-то лїкаються і якого
неодна похвальна партійна програ-
ма викликає проти своєї волі.

Про новий лісовий закон.

З днем 1. липня 1927 вийшов у світ
новий польський лісовий закон. Імь
закладає в 62 артикалах і двоє розпоряд-
ків міністра лісоворобства. Обєднан-
ня лісової держави. Новий закон зго-
дівся з огляду на лісову і промислову
постанову, які ліси обєднували на тери-
торії польської держави.

Новий закон постановляє, що всі те-
рени лісової власності, що знає в Га-
лицині, більшість до 5 га і менше, а в
Волині, Подолі та Холмищині більшість до

10 та 15 десятків) мусить вести в своїй ділі правильну господарку після агоря уложення програми. Під правильною господаркою належить розуміти вибірку рубання, прощипування і заліснення. Закон означає, що господарська програма має складатися з ситуаційного плану, опису ґрунту і деревостану, опису часу, простору і розміру експлуатації та ретиння і способу заліснення. Програму господарин мусить затвердити адміністративна влада. При малих лісах затверджує староста, при більших як 50 га повісідето. Нашо власник предписує до затвердження програму, а староста (агд. повісідето) до двох місяців не дає ніякої відповіді, тільки власникови рубати ліс в таким розмірі, як визначено в його програмі. Якщо староста (агд. повісідето) не дає ніякої відповіді до року, належить програму ухвалити за затвердженням.

Хто рубав би дерево, не маючи господарської програми, або не так як визначено в програмі або без дозволу старости, той буде караний. Кара є грошова, а має виносити два або чотири рази стільки, скільки варту зрубане дерево. За те, як ліс охороняв і так само за ліс господарини устатковало крім грошової карі ще кару арешту.

Закон постановляє, що вся господарська ділянка мусить бути задана на засади постійного ужиткування. То азначить, що ліс має бути так зареєстрований, щоб ніколи не переставав давати доходів, але в лісі тільки вирубати на рік лише стільки дерева, скільки за рік приросте деревної маси. Плати, на якій вирубано дерево, треба до 3 літ заліснити. Заліснювати можна природно, то є через запуст. Де запуст не приймається, там треба новий ліс насаджувати. Хто в час не перервав заліснення було платити кару і то рік за роком доки не заліснить зруб. Кара починається від 114 зол. але може бути збільшена до 233 зол. від морга. Закон наказує заліснити теж всі інші зруб. Хто однак зрубав ліс після 1927 року а зруб викорчував і залиш там злибробельну культуру, той вже такого ґрунту заліснювати не мусить. Хто зрубав ліс на таким ґрунті, де ще до лісу не було, не буде через 30 літ платити від того ґрунту податку. Закон

встановлює окремі правила для господарин в лісах обтяжених сервітутами, а також в лісах т. зв. охоронних. Закон вичисляв, а який випадках влада може ухвалити якийсь ліс за т. зв. охоронний. Врешті закон приписує, що від 1922 року треба було для лісів, що мають більше як 50 га (а територіальні воєн. 80 га) заліснити господарські плани.

Господарський план є це точніша господарська програма. Хто хоче, може господарський план заліснити вже від тепер.

Кара за недодержання або переступленні лісового закону налічує староста. Хто старостинської карі не хоче прийняти, тому тільки зажадати від старости, або справу перелати до вірмення суду.

Новий лісовий закон має на меті: покласти край необмеженому вилученню приватних лісів, яке є дуже шкідливе а багатьох оглядах для всього суспільного господарства: алержати або й поширити похвальну, запиту лісами; заліснити а приватних лісах раціональну господарку. В проті зі становили лісгосподарського корисний. Для власників лісів є він тяжкий, бо запроваджує господарські програми, які може заліснити лише фахівці, а тому спричиняє значний видаток. Відтак обмежує свободу власника у його власним лісі. Врешті потягає за собою той наслідок, що а багатьох лісах треба буде порестати косити траву, згоряти листя і пасти худобу.

Вироблена фахово-господарська програма може а багатьох випадках ухвалити ухвалити принципи лісового закону, якщо той, хто буде програму укладати хоче і потрафити уложити її корисно для власника ліса. З другої сторони відто зложена лісна господарка може значно підвищити рентабельність ліса і таким чином створити джерело більших доходів.

Імж. лісн. Богдан Лучаковський.

Величезний збір Новостин на КАРНАВАЛ поручає благодія Фірма АНТІН УБЕРА Львів — вул. Галицька 18. Фін і в Тернополі, Дрогобичі, Стрию.

За океаном.

Сиротиниць Українського Народного Союзу.

Найбільша наша допомогова організація в Злучених Державах: Український Народний Союз, що об'єднує понад 32.000 членів і має близько 2 мільйони доларів майна, веде від року збірку між своїми членами і прихильниками на будову українського приюту-сиротиниці. Досі зібрано на агадану ціль понад 30.000 доларів. Збірковою акція ведеється інтенсивно далі, як не видно із щомісячних викладів у „Свободі“. Дім-сиротиниць має би коштувати 100-150 тисяч доларів. Де він буде збудований, ще не знати.

Збірні на навічених повинні.

Українська преса в Злучених Державах приносить далі багато вісток про всякі віча, збори, концерти, аматорські вистапи і інші імпреси на дохід потерпілих від повені в Галичині. З тих вісток бачимо, що українські комітети в різних містах добилися від громадських управ дозволу на уладження прилюдної збірки на вулицях міст (т. зв. „тегдей“). Як видно з викладів у пресі, такі збірки приносять завжди поважні суми на жертви повені в старому краю. Збирають ці жертви на вулицях і площах українські жінки і шкільні діти до пушок.

Канада — жертвам повені.

З канадійських українських газет, що наспіли до нас з перших днів грудня, довідуємося, що Український Червоний Хрест у Канаді зібрав на жертви повені в Східній Галичині 9.000 доларів.

Українська Стрілецька Громада на Дім Інвалідів у Львові.

Українська Стрілецька Громада, якої централь міститься у Філадельфії, запорядила нову збірку на Дім Українських Інвалідів у Львові між своїми членами, розкиненими по цілій Америці. З викладу (ліста ч. 3),

поміщеного в „Амеріці“ а 6. грудня м. р. бачимо, що Стрілецький Гурток ч. 1 у Філадельфії зібрав 124.57 дол., Стріл. Гурток ч. 2 в Нью Йорку 35.50 дол., Стріл. Гурток ч. 3 у Сиротині 1.50 дол., Стріл. Гурток ч. 4 у Пітсбургу 24.20 дол., Стріл. Гурток ч. 21 в Елмонтоні (Канада) 19.45 дол. Зі збірок поодиноких колекторів виплинуло (а 8 місцевостей) 98 дол. З каси Т-ва додано 0.98 дол. Разом зібрано і виплачено до Крайового Товариства Опіки над Інвалідами у Львові суму 310 доларів.

Свята О. Кобилянської.

Пішбрани, ч. с. р.

Дня 11. грудня 1927. гурток українців, студентів гірничої і гутничої інженірії в Пішбрани (ЧСР), відсвяткував скроїли ювілей нашої великої Письменниці святої О. Кобилянської — осіб понад 30, різномісних сходами. Зійшлися невеличкі українська кольяні — осіб понад 30, різномісних сходами. Зійшлися невеличкі українська кольяні — осіб понад 30, різномісних сходами. Зійшлися невеличкі українська кольяні — осіб понад 30, різномісних сходами.

На сцені пишався портрет Ювентис (праці одного з товаришів) серед різних лент. Свято відкривав хор „Вісний революціонером“. Ядром програми був багати і живий 2 і пів годинний реферат проф. Сімовича, який згадав важні історичні моменти Буховини, засував стан українства тамже до появи Кобилянської, а відтак обширно схарактеризував її творчість. Продуції хор, декламація новел „Сніпець“ та струнна оркестра (а який грав також один югославський) доповнили програму офіційної часті свята.

Опісля проф. Сімович серед великого заінтересування поділявся з присутніми враженнями з незвичного його побуту в Вел. Україні. Великі культурні досягнення України, ілюстровані численними злучаю скопленнями фактами з різних відомих українських радянського побуту, мусили а кожного викликати радість та сиріпає. ми віри в скору повну перемогу.

Пішбранський ювілейний комітет з свій час вислав Шал. Ювентисі іменем у-

МІКОЛА МАТІВ-МЕЛЬНИК.

Як приходила осінь...

(Довістка.)

— Боже, ратуй, ратуй! — кричав хтось в снігах.

— Ага, ви видят Бог, сховався в хмару!

— Гей, діти наші! — де ви, прийдіт та ни дайте татів тай мамів!... Село гине!

— Хтось скочив... Ні, ні — він не втече.

— Ха-ха-ха! А видиш! Зашився багнет у черво — тай тепер конас.

Повязали всім руки тай палицями, кольбами гнали на дорогу...

В хаті добули на стіла усе, що було. Іли, пили, покурювали смачно. Що кому було потрібне, забрав собі.

— Аю, хлопці, зараз у хати сіна, треба відси качинати! — Капітан казав запалити піле село.

Остафій поганув на снопи вогню, що вишосли на його хаті. Обернувся туди лицем і підняв анказані руки до вогнених язиків, що кивали до нього а вікон і з дверей тай закам'янів на місці. Він чув, як брящало скаю, як шкрумліла його праця.

— Аю, форрверт, банда, мускат! Чого став инивши? Мар-рш!

Остафій прокинувся, бо на його плечі впала ладика залізняка. Йому потемніло в очах.

Рушили...

Іржава подумінь освітила простоволосі гонви, обиті пустки, зніжені чолі... До вогню — допіл хмари завив пес і прашав свого господаря. Понеслася відлукот а села.

— Ой, Оленко срібна, адіт, уже я наші хаточки вогнем...

— Гей, люди, там дитина моя — пустіт, пустіт мене — там Петрунько мій. І вона стала вишиватися, через ряд воєнк — але плечі її зачали долаватися під аопотом грубих костюрів воєнських. Ішла безтиму — без воли — як на варія мар-янина. На силу держала її Катерина —

— Бам!... бам!... бам!... — заривали дзвони, але атихли рятлом, мов би обірвалися.

— Ба, хто це мой задзвонив... ба, хтож бн!... Стали по селу процінатати косиці... здрігали такі дрібні, тоненькі...

— Дивні!... Дивні!... Мой, шьо хата — то косиця, шьо друга хата — друга косиця... Еге... а далі: десіт... двашіт... сто... усі хати!... Дріжит, дріжит тай росте й пише на хмарах вістку. Шьо напніше — то задихнеси, шьо хлипне — то хмара стидом...

Розпалилося на землі море... клекотить, сипле искру... тисячі искор... Искри тріскотіли й глумилися...

— Аг-га! Г-г-га-х-х!...

— Ага, ви будете ночувати в хаті!

— А зима йде... а зима йде... біло... біло... грійтеся, мой... це з ваших жил вогонь!

— Гу-гу-гу: падала стеля — а дим упів і здіймав до лун червоні очі.

— Ни треба хати — бо вам панський суд...

— І хліба ни мети жертв — землею!... ринь!!!

— Гу-гу-гу! Над вогнем — смієси страшно лине опиря...

— По яблінках розполохані кури — у стайні дзвонит позапирана маржинка. — Не випустив ніхто — смерті!

Вітер від ліса. Вігнався в подумінь, кинув скажену піну на обороги, в саду.

— Шрррр...р! — присіло темно.

— Г-г-га-х-х! — скрутився білий рянтух.

— У-у-у! — застогнали пахучі трави...

Попід дими — арештанти.

Ішли понад річку, попри зарінки, що їх ще так недавно полотном укривали... Минали брід, куди маржину гнали.

То бувало — люблю: з чічками, співанка...

Ішли останній кусень дороги — останні кроки до гробу.

Ішли — тай чого то у Катерині нагло ноги пристали... Коло того янора, де її Юрчик парубком обіймав, цілував...

— Та буде, хлопче! — тріпала його по руці знехочу — бо найби на завтра трохи лишилось! А він голубив... приговорював — а за кожним словом діамантовий цілує...

— Гальт! Гальт!...

Ухопили Лущку за груди — під стару черешню. Шнур на шню.

— Ве ногами? По ногах! По ногах!!!

Захврячав, хруснули кістки...

Шнур урвався.

Остафій алав на землю... Підняв руки:

— Дайте суд, яни, я ни аннені...

— Ах, ти каналіо, пощ елмал! То я тебе мушу ще раз віддати! Аж два рази — великий

пан! Стерво! — Завалив кілком по плечах... — Свиння!... Куті!...

Капраль кричав, сівав — і сплітав у двос дріт.

— Гайда, на гіммелькомандо, там же твій руский бог!

І повиснув: перший Остафій. За ним підтягли ще: Петра Біленчука, Якова Клевця, Михайла Ониска, Ілька Болдиша, Кібіюкову Олену — усіх здовж дороги...

Старий Миронюк ливився з ліса тай умер з туску...

...Селом дуріла погоня. Ловила білі тілі й душила.

На Кашенкову хату скочило двоє: завазала Ілька тай його жінку. То вони разом умирали він на одній вербі, а жінка на другій...

Поміж вогні й згаріща блукали діти.

— Ма-а-мо! Ма-а-а-ам-о!

А відгомін з ліса собі: Ма-а-ам-о!

Біда чаєнтам покиненням!

Яксь відданиця вхопила на плечі вузол зерна. Біла як чума. Боялася, щоби вішеаних рух не простяг...

— Отік, отік — залушив бн!

Але руки були повязані небішник спокійно гойдалася.

— Бах, бах!

— Так, так... то-то-то... то-то-то!

Сальва: р-р-рах!

Над селом зашуміло.

Два сині кабати затріпали руками. З Рогунди залітала на степових конях козацька розвідка. Фон Кедек шез. За ним адемідили кабати.

Рудий бородач швякнув дротами по голові Катерину, що з безвиразним, отетерілим зором блудила по червоних хмарах. Без пам'яті апала в придорожний рів і скотилася під черешню, на якій висів Остафій...

Тут то там падали стріли, зривалися нагілі крики — а далі стало тихо. Провалилася тут — на темний ліс дихала димами згарь. На землю лягала ніч. Нагло здригнулася і блиснула ще раз дуною зпід чорних насулених брів. То запала Янікева коршма. Понад нею летіла глущий далекий шум...

* Куті — над, пес.

ТЕРНОПІЛЬ. (Виступ оперної співакини п-ни д-р Софії Коренець.) Заходою Філії Т-ва „Промітля“ в Тернополі заміщано 11. грудня 1927 свято „Промітля“, якого концертна частина стягнула велике число слухачів, що битком вповнили залу „Міщанського Братства“. Тернопільська публіка цікавилася все концертами, а на цей раз зацікавлені було незначиніше, бо крім відомих уже місцевих артистичних сил виступали відомі вже в світі оперна співачка п-на д-р Софія Коренець, котра під цю пору приїхала до рідчини на відпочинок. У виконанні програмних творів солістично у фортепіанним достроєм д-ра Ст. Терещицького, наша артистка розвинула свої голосові та артистичні цінності і поховала навіть надбавши забаганки слухачів, яким imponувало ще й совісне виступлювання музичних творів. Не дивно, що загальне немовчазіччя, емоційними описами придемовляв артистку до надпрограмних творів. З природи гарний і багатий голос співачки, факхово вишкolenий, м'який рішав у цілому реєстрі, ансови музична інтеґрація разом з природною граційною пологою замикаються у неї в компактну гармонію, яка приносить просто забуття сірої буденщини. Зазначимо, що п-на д-р Софія Коренець, попричому музичку академію у Відні, зберігла в себе своїми виступами увагу міщанського музичного світа, про що свідчать рецензії з її співаннями, домінені в „Дас Інтересанте Блатт“ і „Вінер Бімлер“ (на виступі в опері „Графине Мерца“ в інших під псевдонімом „Тетяна Славніська“). П-на Коренець була теж на сценах в Італії, де з цього часу стрічались прихильні рецензії з її виступів під псевдонімом „Тетяна Коренець“ в італійській пресі, прим. „Il Piccolo“, „Il Messaggero“ в „Il Sereno“. Зацікавлена до опери в Польщі, збрала вже багато під дивені своїм надзвичайним заслужені зароби на „Malgosia“ і „Кармен“. Тернопільська публіка дуже вдячна артистці за такі виступи, передостім цім концерті і має надію, що перелічені підписом п-ни Коренець за кордоном почнуть в естраді Т. міщанський голос.

„ОЛЬКА“ НАЙБІЛЬШИЙ ВИБІР ТРИКОТАЖІ РИНОК 35.

біля „Народної Торговлі“.

В справі збірок на добродійні цілі.

Розпорядок Митрополичого Організаріату.

Митрополичий Організаріат у Львові згідно з розпорядком, на основі якого з 1 січня 1928 мають обов'язки в цілях Львівської Архієпархії організувати постанови до збірок на добродійні цілі:

Жертви в готівці. Всі дотеперішні готівкові збірки, укладені між позичковими товариствами й інституціями біля церков і в церквах, кінчаються з 1 січня 1928 року. На 15 місце входять в життя з 1 січня 1928 отці постанови: а) для Львова і навколишніх міст; кожної першої неділі по 1 ст. місяця зарплата душпастир у церкві збірки на добродійні цілі в часі спільної Служби Божої і в часі вечірні; б) для містечок і сіл; кожної першої неділі по 1 ст. місяця зарплата душпастир у церкві збірки на добродійні цілі в часі спільної Служби Божої. Зібрані готівки як душпастир віддавати кожного місяця до Митрополичого Організаріату, який розділюватиме ці жертви між товариствами й інституціями. Т-ва, які хочуть користуватися цими жертвами, повинні внести у Митрополичий Організаріат у Львові до 20 січня 1928. Інституції, які суперечать постановам розпорядку, виступаючи збірки, будуть жертви на території, тривають почасти до смерті в жертвах, збірок в церкві. Священник має обов'язком перестерігати парохію перед такою самовільною квестою.

II. Жертви в натурі. Інституція, яка хоче користуватися цими жертвами по громадах збірок у натурі, повинна попередити Митрополичий Організаріат і викласти ним перед місцевими душпастирями. Перед збірками, які відбуваються без такого дозволу, мають священники своїх парохій перестерігати.

III. Кошти. Крім кошти, уряджуваної брашною на потреби церкви, душпастир має заохотити вірних до коштавання збірок до доходу „Рідної Школи“. Зібрані коштами готівка на „Рідну Школу“ буде засилена також до Митрополичого Організаріату.

Повинні зважити дім-захист для українських письменників і журналістів у Львові. Зважити дім-захист зрозуміння кожної культурної праці і викинем свою єдиність українським робітникам неоплатити жертви плати на адресу: Львів, Підвал ч. 7, Земельний Банк Гіпотечний, книжка ч. 1141.

Повинні зважити дім-захист для українських письменників і журналістів у Львові. Зважити дім-захист зрозуміння кожної культурної праці і викинем свою єдиність українським робітникам неоплатити жертви плати на адресу: Львів, Підвал ч. 7, Земельний Банк Гіпотечний, книжка ч. 1141.

Нові книжки і видання.

КНИЖКИ:

Золотий Целюв: Вибірчий Платушник зі вступом, поясненнями, зразками реклами, спротива і жалоб та податковими законами. Львів—Луги 1927. Наказом автора. Вийшло в серії видань Політичної бібліотеки Українського Національно-Демократичного Об'єднання. Стор. 96. Форм. 8°.

Ольга Черваський: Чого хоче Українське Національно-Демократичне Об'єднання? Коротке пояснення програми Українського Нац.-Дем. Об'єднання (УНДО) Наказом М. Ступницького. Перевищено 1927. Вийшло в серії Політичної бібліотеки Українського Нац.-Дем. Об'єднання. Стор. 32. Форм. 16°.

Звідомлення із діяльності Красного Грою Господарського „Сільського Господаря“ у Львові за час від 74 листопада 1924 до 31 листопада 1927 р. Львів 1927. Стор. 86. Форм. 8°.

Stanislaw Thugutt: W obronie parlamentaryzmu. Warszawa—Włno 1928. Wydawnictwo „Demos“. Стор. 140. Форм. 8°.

Андже Чайковський: Три казки ді в Охримі. З десятих малюнками. Малюнки Святослава Годильського. Коломия 1927. Наказом автора. Стор. 100. Форм. 16°.

С. Северин Соколюк: Людвиг Бетовен. (Бібліографічний). Дрогобич 1927. Стор. 32. Форм. 8°.

ЖУРНАЛИ:

Життя і Знання: Інтернаціональний науково-науковий журнал. Вийде 2-го Провісця. Рік I. Ч. 4. за січень 1928. Зміст: Ст. Сірополько; Самоосвіта. В. Воробей: Що про пересаджування збіжжя. В. Селіванов: Розвиток економічної науки на Україні. Соф. Парфенович: Подорож крив та її прикмети. Образки з життя Африки. В. Мароніський: Співес національної боротьби. І. Кандяк: Скарби України в казковому світі. В. Дорощенко: Ада. Дмитро Багалій. І. Мельник: На Камчатку. С. Нарошнік: Бурсак.

„Наша Земля“, літературний і суспільно-політичний журнал. Ч. II. за грудень 1927 р. Ужгород. Редактор: Генадій Демський. Зміст: Ше про наше мілітарство. Наставки інженерської школи політики в Бє експіт. Студентський кутос. На студії Література. Збірка етичне питання. З української землі (одна політика). Культурна й літературна хроніка. Вечері.

„Книголюб“, видання українського Т-ва книжників в Києві. Кн. III. Прага 1927. Літографічне видання на 64 сторінки формату великої міської. Відповідальний редактор: Ст. Сірополько.

„Свободщина“, журнал національно-милосердя. Рік I. Ч. 3. за листопад 1927. Вийде й за редакцією відомого Вс. Воднаровича. Зміст: В. Воднарович: Спогад. О. Воднарович: Перед 9-ти роками. М. Кі. Сторінка сторі. Я. Береза: Ч. му? Хмельницкий: Батько й син. О. Дипровський: Угана пона усе. М. Сакільський: Знаєш традиції як національного чинника. Лазар: На пошук 1. листопада. Наші спогади з недавнього минулого. М. Мисонь: У своїй школі. Рє. Арватік: Мусим поїти повсю в шом. Коль політичну пильку. З нашого руху. Зі студентського життя. Зі студентських організацій. Хроніка. Бібліографія.

Рідна Школа, орган „Рідної Школи“, Українського Педагогічного Товариства. Виходить щомісяця. Рік I. Ч. 5—6.

„Поступ“, містич літературний й життя Річник 7. Ч. 9—10 за листопад—грудень 1927 р. Вийде Українська Християнська Організація. Зміст: Націан (Свят. Гесина. Гом. Геота Поль). Ідеологія консерватизму і історична культура (М. Писка). На пелюстках двох епох (Д. Саватий). Пошуків чорний (Л. Ниринський). Поль Кюндель (Л. Ниринський). Пр Ян (А. М.). Україна в писаннях хорватського черця Ю. Книжання (М. Андрусик). Студентські літа (д-р В. Назарук). Зі світа. В біографі. Літературні замітки й анекдоти. Кри-ве дзеркало.

„Богослов“, науковий тримісячник Вийде Богословське Наукове Товариство. Львів 1927. Книжка 4. Зміст: Письма Апостольського Писемства. О. д-р В. Рашинський: про дитину с. Ізана Золотоустого. О. д-р Насиль Лаба: Згляда чи безгляда пруда в с. Писма? Огляд і оцінки. Вибрані питання. Всечина. Хроніка. Богословське Наукове Т-во. Книжки і часописи.

„Вікна“, Література — Знання — Ми-стичство — Критика. — Редагує і видає Василь Бобилський. Ч. 2. Рік I. Львів, грудень 1927.

Літопис українського друку, орган державної бібліотеки УСРР. Ч. 48—49 з 19 грудня 1927. Рік видання 4-ий.

„Учительське Слово“, орган „Взаємної допомоги українського учителя“. Виходить раз на місяць. Рік XVI. Ч. 2 (1) за січень 1928.

„Przegląd apolacyjny“, miesięcznik poświęcony zagadnieniom pracy apolacyjnej i opieki nad dzieckiem. Organ Cent. komitetu opieki nad żydowsk. sierotami we Lwowie. Rok I. Numer II. za grudzień 1927. Lwów.

„Вікна“, Література — Знання — Ми-стичство — Критика. — Редагує і видає Василь Бобилський. Ч. 2. Рік I. Львів, грудень 1927.

Літопис українського друку, орган державної бібліотеки УСРР. Ч. 48—49 з 19 грудня 1927. Рік видання 4-ий.

„Учительське Слово“, орган „Взаємної допомоги українського учителя“. Виходить раз на місяць. Рік XVI. Ч. 2 (1) за січень 1928.

„Przegląd apolacyjny“, miesięcznik poświęcony zagadnieniom pracy apolacyjnej i opieki nad dzieckiem. Organ Cent. komitetu opieki nad żydowsk. sierotami we Lwowie. Rok I. Numer II. za grudzień 1927. Lwów.

„Вікна“, Література — Знання — Ми-стичство — Критика. — Редагує і видає Василь Бобилський. Ч. 2. Рік I. Львів, грудень 1927.

Літопис українського друку, орган державної бібліотеки УСРР. Ч. 48—49 з 19 грудня 1927. Рік видання 4-ий.

„Учительське Слово“, орган „Взаємної допомоги українського учителя“. Виходить раз на місяць. Рік XVI. Ч. 2 (1) за січень 1928.

„Przegląd apolacyjny“, miesięcznik poświęcony zagadnieniom pracy apolacyjnej i opieki nad dzieckiem. Organ Cent. komitetu opieki nad żydowsk. sierotami we Lwowie. Rok I. Numer II. za grudzień 1927. Lwów.

„Вікна“, Література — Знання — Ми-стичство — Критика. — Редагує і видає Василь Бобилський. Ч. 2. Рік I. Львів, грудень 1927.

Літопис українського друку, орган державної бібліотеки УСРР. Ч. 48—49 з 19 грудня 1927. Рік видання 4-ий.

„Учительське Слово“, орган „Взаємної допомоги українського учителя“. Виходить раз на місяць. Рік XVI. Ч. 2 (1) за січень 1928.

„Przegląd apolacyjny“, miesięcznik poświęcony zagadnieniom pracy apolacyjnej i opieki nad dzieckiem. Organ Cent. komitetu opieki nad żydowsk. sierotami we Lwowie. Rok I. Numer II. za grudzień 1927. Lwów.

„Вікна“, Література — Знання — Ми-стичство — Критика. — Редагує і видає Василь Бобилський. Ч. 2. Рік I. Львів, грудень 1927.

Літопис українського друку, орган державної бібліотеки УСРР. Ч. 48—49 з 19 грудня 1927. Рік видання 4-ий.

„Учительське Слово“, орган „Взаємної допомоги українського учителя“. Виходить раз на місяць. Рік XVI. Ч. 2 (1) за січень 1928.

„Przegląd apolacyjny“, miesięcznik poświęcony zagadnieniom pracy apolacyjnej i opieki nad dzieckiem. Organ Cent. komitetu opieki nad żydowsk. sierotami we Lwowie. Rok I. Numer II. za grudzień 1927. Lwów.

НАРОДНА Організація м. Львова пошукує урядовців. Золотий в кан-пельній ний мук. Косишкі 12, 11-й по-від год. 12—2-01. 1215 1-3

ГАРНІ Ялинки, тепер свіжо уті і зле-дені з ліса ріжні величини, просяться Рє. Уголівні купувати на площі св. Пета.

ФІРТЕЯНИ, пивна, фітгармоні на піліт пива, ужинай, заче на свідді. Пондає, купує, міне готі-кою: Ганак. Підсудського 21, 1. п. 1201 3-10

ОГЛОШЕННЯ.

За оголошення Рєхаклі не відповідає.

Спеціаліст недуг легіна, серця і жолудка

д-р Фелікс Ган

Львів, ГОРОДЕЦЬКА 46.

1088 Пареса тління Рєхаклі 23—24

Купити гарний перунок

не досить важко!

Однак наша прекрасна колекція:

золотої і срібної біжутерії

відкажіть кожному відповідний вибір.

Золоті годинники аж-від 30

картених золоті 14 кар. від 14.8

Гутерман Сикетуєвська 14.

Рєхаклі проваж Ялинков

трикотажі, білизни, спіднички,

шляфрочки, блузи, панчохи і т. п.

у фірмі

Гольф Львів, Кілієвського 1

проти вікон віденської каварні

Ціни значно знижені! 4-4

Будильчик! 11-00

франк. 11-00

з гарантією тільки у фірмі

Б. ГРИНБЕРГ, вул. Сикетуєвська 4.

Рєхаклі проваж Ялинков

трикотажі, білизни, спіднички,

шляфрочки, блузи, панчохи і т. п.

у фірмі

Гольф Львів, Кілієвського 1

проти вікон віденської каварні

Ціни значно знижені! 4-4

Будильчик! 11-00

франк. 11-00

з гарантією тільки у фірмі

Б. ГРИНБЕРГ, вул. Сикетуєвська 4.

Рєхаклі проваж Ялинков

трикотажі, білизни, спіднички,

шляфрочки, блузи, панчохи і т. п.

у фірмі

Гольф Львів, Кілієвського 1

проти вікон віденської каварні

Ціни значно знижені! 4-4

Будильчик! 11-00

франк. 11-00

з гарантією тільки у фірмі

Б. ГРИНБЕРГ, вул. Сикетуєвська 4.

Рєхаклі проваж Ялинков

трикотажі, білизни, спіднички,

шляфрочки, блузи, панчохи і т. п.

у фірмі

Гольф Львів, Кілієвського 1

проти вікон віденської каварні

Ціни значно знижені! 4-4

Будильчик! 11-00

франк. 11-00

з гарантією тільки у фірмі

Б. ГРИНБЕРГ, вул. Сикетуєвська 4.

Рєхаклі проваж Ялинков

трикотажі, білизни, спіднички,

шляфрочки, блузи, панчохи і т. п.

у фірмі

Гольф Львів, Кілієвського 1

проти вікон віденської каварні

Ціни значно знижені! 4-4

Будильчик! 11-00

франк. 11-00

з гарантією тільки у фірмі

Б. ГРИНБЕРГ, вул. Сикетуєвська 4.

Вина — Cognac

Горівки — Лікери

першорядних якостей

Едмунд Рідоль

Імпорт ЧАЮ, ГАЄЙ І ВИНА

Львів, вул. Рузовського 3

Ціники не бажані.

Поручення з провінції поштою

1160 стіль відвороту. 3-3

Подяка з признанням

яку підписав складають прикладом арті

столі різьбярів Іваної Терпимови

Станіславові за виготовлення оригіналь-

ного елиту іконостазу і виконання його

після зборів українського — полтавського

стилю так прийдіно і з таким смаком ми-

стичним, що наші люди люблять наві-

жк чиним невідним в своїх рідинах, а чу-

жінці подивляють з захопленням.

За Вашу совісну працю бажаю Рад

Пов. Пане шире, щоб Ви розставляли

по наших церквах багато ще таких зраз-

ків нового напрямку штуки, збагатили

всесвітню архітектуру а своє скромне

ім'я увіковічили славою церковно-наро-

днього мистця в історії.

За Комітет церковний в Борщі:

с. Григорій Мороз

вист. декан і парох, голова,

Юрко Овчарук Гринь Шиняк

члени.

Борща 27. XII. 1927.

Підписуйте передплату!

Позір! Купуйте мясо, товш, вудженну як і мяси-вибори, першої якості шинки, ковбаси, — роляди всьо зі здорового вєпрового мяса —

в першій українській торгівлі

МЯСА І ВУДЖЕНИН

Теодор Пявка, Львів вул. Руська 16.

Замовлення з провінції поштою відвотується відвотується поштою. — Салі до свого!

Найбогатший вибір святочних дарунків, як Ялинкові

прикраси, святочні і новорічні листівки, крім

него діточі забавки, галантерея і перфумарія — поручає магазини пєрєру

А. КРУГ, Львів Грозяцьких 4 — Поручення з провінції поштою

(біля ринку) відвотується. 1199 3-3

Вже надійшло

10.000

грамофонових плит

НАЙКРАЩІ

КОЛЯДИ

Грамофон з 6-ма плитками **98** зол.

тільки до свят

Найстарша і найдешевша фірма в краю

Рік основ. 1899

АДОЛЬФ БОДЕНШТАЙН

Львів, Леґіонів ч. 37. — Телефон 23-20.

ПОЛЕЖІ В СПЛАТАХ.

З друкарні Вільямської Спільн. „Діло“, Львів. Рєхаклі ч. 10.

З друкарні Вільямської Спільн. „Діло“, Львів. Рєхаклі ч. 10.